
Zittingsdocument

A9-0019/2023

1.2.2023

VERSLAG

over beleidscoherentie voor ontwikkeling
(2021/2164(INI))

Commissie ontwikkelingssamenwerking

Rapporteur: Janina Ochojska

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
TOELICHTING	13
INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	16
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	17

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over beleidscoherentie voor ontwikkeling (2021/2164(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 208, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name de verklaring dat de Unie bij de uitvoering van beleid dat gevolgen kan hebben voor de ontwikkelingslanden rekening houdt met de doelstellingen van de ontwikkelingssamenwerking,
- gezien artikel 3, lid 5, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), waarin is bepaald dat de Unie in de betrekkingen met de rest van de wereld onder meer bijdraagt tot de vrede, de veiligheid, de duurzame ontwikkeling van de aarde, de solidariteit en het wederzijds respect tussen de volkeren, de vrije en eerlijke handel, de uitbanning van armoede en de bescherming van de mensenrechten,
- gezien artikel 21, lid 1, VEU, waarin is bepaald dat het internationaal optreden van de Unie berust en is gericht op de wereldwijde verspreiding van de beginselen die aan de oprichting, de ontwikkeling en de uitbreiding van de Unie ten grondslag liggen: de democratie, de rechtsstaat, de universaliteit en de ondeelbaarheid van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, de eerbiediging van de menselijke waardigheid, de beginselen van gelijkheid en solidariteit en de naleving van de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties en het internationaal recht,
- gezien de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling en de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (Sustainable Development Goals – SDG’s) van de VN,
- gezien de gemeenschappelijke verklaring van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, het Europees Parlement en de Commissie van 30 juni 2017 betreffende de nieuwe Europese consensus over ontwikkeling, getiteld “Onze wereld, onze waardigheid, onze toekomst”, en met name de punten 10, 109 en 110 daarvan¹,
- gezien Verordening (EU) 2021/947² van het Europees Parlement en de Raad van 9 juni 2021 tot vaststelling van het instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking – Europa in de wereld,
- gezien het nieuwe ontwerp van Partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie, enerzijds, en de leden van de Organisatie van staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (OACPS), anderzijds (Post-Cotonou-overeenkomst), waarover de

---

¹ [PB C 210 van 30.6.2017, blz. 1.](#)

² [PB L 209 van 14.6.2021, blz. 1.](#)

onderhandelingen zijn afgerond, maar dat nog niet is ondertekend of in werking is getreden,

- gezien de gezamenlijke verklaring van 18 februari 2022 van de zesde top tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie, getiteld “Een gezamenlijke visie voor 2030”,
  - gezien het werkdocument van de diensten van de Commissie van 6 juni 2019 getiteld “Evaluation of the EU Policy Coherence for Development” (SWD(2019)0093),
  - gezien de externe evaluatie van de beleidscoherentie voor ontwikkeling van de Europese Unie (2009-2016) van 2018,
  - gezien de diepteanalyse getiteld “Ensuring transparent and impactful Policy Coherence for Development”, die op 9 december 2022 werd gepubliceerd door zijn directoraat-generaal Extern Beleid van de Unie³,
  - gezien het werkdocument van de diensten van de Commissie van 28 januari 2019, getiteld “2019 EU report on Policy Coherence for Development” (SWD(2019)0020),
  - gezien de conclusies van de Raad van 16 mei 2019 over beleidscoherentie voor ontwikkeling,
  - gezien zijn eerdere resoluties over beleidscoherentie voor ontwikkeling, en met name zijn resolutie van 7 juni 2016 over het EU-verslag 2015 over beleidscoherentie voor ontwikkeling⁴,
  - gezien zijn resolutie van 23 juni 2022 over de tenuitvoerlegging en verwezenlijking van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (SDG’s)⁵,
  - gezien zijn resolutie van 7 juli 2022 over betere regelgeving: samen zorgen voor betere regelgeving⁶,
  - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A9-0019/2023),
- A. overwegende dat beleidscoherentie voor ontwikkeling (Policy Coherence for Development – PCD) een wettelijke verplichting is die voortvloeit uit het VEU en vereist dat in al het EU-beleid dat gevolgen kan hebben voor ontwikkelingslanden rekening wordt gehouden met de doelstellingen van de ontwikkelingssamenwerking;
- B. overwegende dat doeltreffende coördinatie, integratie en evaluatie van alle beleidsmaatregelen van de EU wat betreft de gevolgen daarvan voor ontwikkelingslanden van essentieel belang zijn voor de verwezenlijking van PCD;

---

³ Europees Parlement, directoraat-generaal Extern Beleid van de Unie, diepteanalyse “Ensuring transparent and impactful Policy Coherence for Development”, gepubliceerd naar aanleiding van de workshop “Enhancing policy coherence for development”, 9 december 2022.

⁴ [PB C 86 van 6.3.2018, blz. 2.](#)

⁵ Aangenomen teksten, P9_TA(2022)0263.

⁶ Aangenomen teksten, P9_TA(2022)0301.

- C. overwegende dat de politieke inzet van de EU in het kader van PCD kracht is bijgezet in de nieuwe Europese consensus over ontwikkeling van 2017, waarin PCD wordt aangemerkt als cruciaal element van de strategie van de EU voor de verwezenlijking van de SDG's en als belangrijke bijdrage aan de bredere doelstelling van beleidscoherentie voor duurzame ontwikkeling (Policy Coherence for Sustainable Development – PCSD);
- D. overwegende dat in het externe evaluatieverslag van 2018 voor de Commissie ernstige tekortkomingen bij de tenuitvoerlegging van PCD aan het licht zijn gekomen, waaronder een beperkte rol voor EU-delegaties; overwegende dat uit een recente, in opdracht van het Parlement uitgevoerde studie is gebleken dat er nog altijd grote problemen bestaan; overwegende dat het uitblijven van een adequate reactie op de bevindingen van het externe evaluatieverslag en het gebrek aan bewijs dat passende maatregelen zijn genomen de geloofwaardigheid van het optreden van de EU op het gebied van ontwikkelingssamenwerking ondergraven; overwegende dat de Raad niet langer regelmatige gedachtewisselingen houdt met de Commissie over PCD;
- E. overwegende dat het beginsel van PCD is neergelegd in artikel 208 VWEU en binnen de EU-instellingen en multilaterale kaders wordt erkend als instrument voor het nastreven van duurzame ontwikkeling en van belang wordt geacht voor de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van de EU in partnerlanden; overwegende dat PCD ervoor moet zorgen dat beleid inzake extern optreden dat gevolgen kan hebben voor ontwikkelingslanden op economisch en maatschappelijk vlak strookt met de EU-doelstelling van ontwikkelingssamenwerking, waarvan de primaire doelstelling erin bestaat armoede terug te dringen en op lange termijn uit te bannen, en de doeltreffendheid van ontwikkelingssamenwerking te verbeteren;
- F. overwegende dat de huidige mondiale geopolitieke context in het bijzonder wordt gekenmerkt door de gevolgen van de COVID-19-pandemie, de illegale invasie van Oekraïne door Rusland, waaronder een zware energiecrisis, de vluchtelingen crisis, de wereldwijde zware schuldenlast en bedreigingen voor de voedselzekerheid en de biodiversiteit, alsook van de klimaatverandering, en dat deze problemen een ernstige bedreiging vormen voor de wereldwijde verwezenlijking van de SDG's; overwegende dat daarom een alomvattende respons nodig is; overwegende dat er bijgevolg nog grotere behoefte is aan een doeltreffende uitvoering van PCD, alsook aan samenhang en consistentie tussen verschillende beleidsmaatregelen, bijvoorbeeld wat betreft de nexus tussen humanitaire hulp en ontwikkelingshulp;
- G. overwegende dat de PCD-mechanismen van de Commissie onder meer interdepartementale groepen, raadplegingen met belanghebbenden en openbare raadplegingen, een PCD-screening van het werkprogramma van de Commissie, de instrumenten 19, 27 en 35 van de richtsnoeren voor effectbeoordeling (herziene agenda voor betere regelgeving) en de duurzaamheidseffectbeoordeling van handelsovereenkomsten omvatten; overwegende dat de mate waarin deze regelingen worden toegepast uiteenloopt en dat de kwaliteit van werkzaamheden op het gebied van PCD enkel kan worden gemeten aan de hand van de concrete resultaten van deze werkzaamheden; overwegende dat er in de Commissie geen centraal orgaan is dat verantwoordelijk is voor de uitvoering van PCD; overwegende dat de PCD-analyses in de effectbeoordelingen van de Commissie in het kader van recente

wetgevingsvoorstellen nog altijd oppervlakkig zijn (bv. het voorgestelde mechanisme voor koolstofgrenscorrectie⁷ en de richtlijn milieucriminaliteit⁸) of niet zijn uitgevoerd, ondanks de duidelijke noodzaak ervan (bv. het antiwitwaspakket en de richtlijn⁹ en de verordening inzake duurzaamheidsrapportage door bedrijven); overwegende dat hieruit duidelijk blijkt dat meer actie moet worden ondernomen naar aanleiding van de aanbevelingen van de externe evaluatie van de PCD van 2018; overwegende dat EU-delegaties en diplomatieke missies van EU-lidstaten een grotere rol moeten spelen bij het waarborgen van PCD in partnerlanden; overwegende dat het ontbreken van een holistische aanpak voor en een duidelijke definitie van PCD de doelstellingen en doeltreffendheid van PCD kunnen ondergraven;

- H. overwegende dat de zichtbaarheid van PCD op de Europese agenda en in partnerlanden de afgelopen jaren is verminderd, ondanks het feit dat PCD onmiskenbaar van belang is voor belangrijke EU-initiatieven zoals de Europese Green Deal, het handelsbeleid, mondiale en EU-normen voor vennootschapsbelasting en zorgvuldigheid in het bedrijfsleven met het oog op duurzaamheid;
- I. overwegende dat PCD op doeltreffende wijze kan worden bevorderd door betrokkenheid van de particuliere sector waarmee de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid worden gediend, bijvoorbeeld door middel van blendingverrichtingen, waarbij een beperkt bedrag aan subsidiemiddelen wordt gebruikt als katalysator voor aanvullende financiering;
- J. overwegende dat verantwoordingsplicht, zichtbaarheid en transparantie belangrijke aspecten van ontwikkelingssamenwerking zijn en op PCD moeten worden toegepast; overwegende dat het speciale “EU-verslag over PCD”, dat om het jaar door de Commissie werd opgesteld, in 2019 is vervangen door een vierjaarlijks EU-verslag over de verwezenlijking van de SDG’s; overwegende dat de verslaglegging van de Commissie voornamelijk algemeen beschrijvend is en niet bijzonder nuttig is voor de beoordeling van de doeltreffendheid van PCD; overwegende dat de behoefte aan duidelijke doelstellingen en indicatoren op het gebied van PCD hierdoor wordt benadrukt;
- K. overwegende dat het Parlement als medewetgever en als deelnemer aan de beleidsvorming een groot deel van de verantwoordelijkheid draagt voor de uitvoering van PCD door de EU; overwegende dat de Commissie ontwikkelingssamenwerking (DEVE) van het Parlement een belangrijke rol speelt door adviezen te verstrekken aan andere commissies; overwegende dat het welslagen van PCD een aanpak vereist waarbij het hele Parlement wordt betrokken, met actieve bijdragen van alle parlementaire commissies die op verschillende beleidsterreinen actief zijn, hetgeen tot dusver zelden is klaargespeeld; overwegende dat er behoefte is aan sterkere coördinatie op het gebied van PCD tussen de commissies van het Parlement;

---

⁷ Voorstel van 14 juli 2021 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens (COM(2021)0564).

⁸ Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht (*PB L 328 van 6.12.2008, blz. 28*).

⁹ Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EU, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (*PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15*).

De nieuwe geopolitieke en beleidscontext voor PCD

1. beaamt dat PCD een wezenlijke vereiste is om te voorkomen dat EU-beleid negatieve gevolgen heeft voor arme en kwetsbare mensen in ontwikkelingslanden en om mogelijkheden te vinden en te benutten voor de totstandbrenging van synergieën, in overeenstemming met de beginselen van de Agenda 2030 om niemand aan zijn lot over te laten en als eerst tegemoet te komen aan de behoeften van de meest achtergestelden, en met het oog op de nastreving van de ontwikkelingsdoelstelling om armoede terug te dringen en op lange termijn uit te bannen; herhaalt dat alle EU-instellingen en -lidstaten in alle wetgevings- en beleidsinitiatieven die gevolgen kunnen hebben voor ontwikkelingslanden hun verplichtingen met betrekking tot PCD uit hoofde van de Verdragen moeten nakomen; onderstreept dat PCD moet worden toegepast op alle beleidsterreinen en op alle gebieden die onder de Agenda 2030 vallen; pleit voor een koerswijziging met betrekking tot de uitvoering van PCD, om ervoor te zorgen dat de gevolgen voor ontwikkelingslanden naar behoren in kaart worden gebracht en geanalyseerd, dat nadelige gevolgen worden vermeden of tot een minimum worden beperkt en dat ten volle gebruik wordt gemaakt van mogelijke synergieën met de nastreving van ontwikkelingsdoelstellingen;
2. pleit voor een mededeling waarin de toepassing van PCD in het kader van de SDG's wordt verduidelijkt en die vergezeld gaat van een tijdgebonden actieplan inzake PCD met een duidelijke methodologie en concrete kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen in het kader van PCD, en met een taakverdeling, mandaten en tijdschema's die het meten van de uitvoering van PCD door de EU en de lidstaten mogelijk maken en de onderbouwing van de verantwoordingsplicht waarborgen door deze zaken op te nemen in een nieuw kader voor transparante monitoring en coördinatie van ontwikkelingsbeleid in de hele EU; dringt erop aan dat deze mededeling uiterlijk op 31 december 2023 wordt gepubliceerd; verzoekt de Commissie uiterlijk op 1 juli 2024 een nieuwe externe evaluatie van de uitvoering van PCD van de EU voor te leggen;
3. pleit andermaal voor een EU-strategie op hoog niveau voor de uitvoering van de Agenda 2030 en de SDG's van de VN, die ambitieus en geïntegreerd moet zijn, moet steunen op mensenrechtenkaders en de gelijkheid tussen generaties moet eerbiedigen; merkt op dat PCD een unieke bijdrage van de EU aan de bredere doelstelling van PCD vormt en is van oordeel dat PCD een centrale pijler van deze strategie moet worden en op passende wijze moet worden opgenomen in de vrijwillige nationale evaluatie van de uitvoering van de Agenda 2030 door de EU in 2023;
4. onderstreept dat PCD een essentieel onderdeel moet blijven van de externe betrekkingen van de EU en dringt erop aan dat PCD meer zichtbaarheid krijgt en de EU een leidende rol op zich neemt bij de wereldwijde bevordering van PCD, met name in multilaterale organisaties, onder meer in de Commissie voor ontwikkelingsbijstand van de OESO en in de VN, alsook door middel van belangrijke internationale overeenkomsten, en in het bijzonder, maar niet uitsluitend, de post-Cotonou-overeenkomst; pleit voor de totstandbrenging van een EU-platform voor PCD om betere coördinatie mogelijk te maken tussen de betrokken EU-instellingen, multilaterale instellingen, niet-statelijke actoren en ontwikkelingslanden, teneinde te zorgen voor afstemming en samenwerking op het gebied van PCD, betere samenwerking bij de verwezenlijking van de SDG's en

nieuwe synergieën op het gebied van ontwikkelingssamenwerking tussen de EU en haar lidstaten, alsmede met derde landen;

Een gemeenschappelijke PCD-agenda en gedifferentieerde acties van de Commissie, de Raad en het Parlement

5. beklemtoont dat PCD consequent moet worden toegepast op alle relevante voorstellen; wijst op voorbeelden waarin rekening is gehouden met PCD, waaronder het recente voorstel betreffende producten die in verband zijn gebracht met ontbossing en de richtlijn inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven;
6. benadrukt daarom de noodzaak van duidelijk politiek engagement op hoog niveau en verzoekt de Commissie:
  - ervoor te zorgen dat het bewustzijn, de deskundigheid en de middelen die nodig zijn voor de doeltreffende uitvoering van PCD consequent aanwezig zijn in al haar directoraten-generaal (DG's) en in haar secretariaat-generaal, de algemene verantwoordelijkheid voor de toepassing van PCD binnen haar diensten te verduidelijken door deze verantwoordelijkheid toe te wijzen aan haar secretariaat-generaal en dit op te dragen daarbij nauw samen te werken met het directoraat-generaal Internationale Partnerschappen; ervoor te zorgen dat het secretariaat-generaal bij de nastreving van de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid een bijzondere rol speelt met betrekking tot politieke arbitrage op hoog niveau tussen de DG's;
  - systematisch, in een vroeg stadium en op transparante wijze na te gaan of alle geplande beleids- en wetgevingsinitiatieven en handelsovereenkomsten van de Commissie gevolgen kunnen hebben voor ontwikkelingslanden; elk DG dat belast is met de voorbereiding van een specifiek beleidsinitiatief opdracht te geven om consequent de nodige aandacht te besteden aan mogelijke PCD-aspecten, zowel in het stadium van de aanvangseffectbeoordeling als daarna; gedetailleerde effectbeoordelingen vooraf uit te voeren, die onder meer de resultaten moeten omvatten van zinvolle raadplegingen met belanghebbenden, waaronder partnerlanden, maatschappelijke organisaties, onderzoeksinstituten, lokale en regionale gemeenschappen en inwoners, inheemse volkeren en de particuliere sector, alsook de inbreng van EU-delegaties in ontwikkelingslanden;
  - ervoor te zorgen dat ten minste één lid van de Raad voor regelgevingstoetsing over voldoende ervaring en kwalificaties beschikt om na te gaan of in de initiatieven die geëvalueerd worden naar behoren is omgegaan met PCD-aspecten, met name door middel van instrument 35 (Ontwikkelingslanden) van het instrumentarium voor betere regelgeving;
  - op grote schaal gebruik te maken van systematische en transparante monitoring en evaluaties achteraf uit te voeren van de gevolgen van bestaand EU-beleid en internationale overeenkomsten voor de nastreving van de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid, en waar nodig de verantwoordelijkheden te verduidelijken, onder meer met betrekking tot het beginsel dat de vervuiler betaalt en tot herstel en schadevergoeding als gevolg van de toepassing van dit beginsel, en bovendien beleidswijzigingen voor te stellen op beleidsterreinen waar negatieve gevolgen zijn

geconstateerd, en maatregelen te nemen om de kwaliteit van toekomstige effectbeoordelingen te verbeteren;

- de publicatie te hervatten van een speciaal jaarverslag over de prestaties van de EU en de lidstaten met betrekking tot hun toezeggingen op het gebied van ontwikkelingsbeleid, om ervoor te zorgen dat in dit verslag voldoende aandacht wordt besteed aan de uitvoering van PCD en eventuele uitdagingen op dit gebied, en aldus de transparantie en de verantwoordingsplicht ten aanzien van het publiek en het Parlement te bevorderen;
7. vestigt de aandacht op de kritieke rol die het directoraat-generaal Internationale Partnerschappen (DG INTPA) speelt bij het waarborgen van de uitvoering van PCD in de Commissie, en:
- verzoekt DG INTPA in een zo vroeg mogelijk stadium via alle beschikbare mechanismen actief en op zinvolle wijze samen te werken met andere DG's om ervoor te zorgen dat PCD in alle relevante initiatieven van de Commissie wordt uitgevoerd, en vraagt dat DG INTPA, zodra er een interdepartementale groep is opgericht, bij effectbeoordelingen wordt betrokken;
  - is ingenomen met de aanvullende studies van DG INTPA naar de gevolgen van belangrijke wetgevingsinitiatieven voor ontwikkelingslanden, maar merkt evenwel op dat deze gevolgen volledig moeten worden geanalyseerd in de desbetreffende effectbeoordeling;
  - pleit ervoor dat binnen DG INTPA opnieuw een speciaal PCD-team wordt ingesteld voor de coördinatie en versterking van de werkzaamheden van thematische eenheden op het gebied van PCD, en dat ervoor wordt gezorgd dat DG INTPA de bevordering en instandhouding van het bewustzijn en de bekwaamheid op het gebied van PCD in andere DG's en in het secretariaat-generaal voortdurend kan ondersteunen;
  - stelt voor om een toekomstige editie van de Europese Ontwikkelingsdagen te wijden aan PCD en daarbij alle belanghebbenden op een zichtbare manier bijeen te brengen;
8. is van mening dat, indien negatieve gevolgen van EU-beleid voor de nastreving van een van de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid ondanks vastberaden inspanningen niet volledig kunnen worden uitgesloten, het instrument "Europa in de wereld", waaraan beperkte middelen zijn toegewezen, kan worden ingezet om alleen absoluut onvermijdelijke gevolgen tot een minimum te beperken en positieve synergieën tot stand te brengen in ontwikkelingslanden; beklemtoont evenwel dat het nemen van dergelijke maatregelen alleen mag worden overwogen als allerlaatste redmiddel en dat het gebruik van ontwikkelingshulp nooit mag worden gezien als een geldig alternatief voor het vermijden van negatieve gevolgen; dringt er voorts op aan dat in het programma van de EU voor ontwikkelingssamenwerking en bewustmaking activiteiten worden opgenomen die gericht zijn op PCD; pleit in dit verband voor de versterking van het onderzoek en de kennis van lokale instellingen in ontwikkelingslanden om de raadplegingen met de EU te verrijken;

9. vestigt de aandacht op de kritieke rol die EU-delegaties spelen bij de uitvoering van PCD en vraagt de Commissie en de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) ervoor te zorgen dat de delegaties over de nodige deskundigheid en middelen beschikken om van meet af aan actief te worden betrokken bij de voorbereiding van beleidsmaatregelen of wetgeving van de EU die gevolgen hebben voor ontwikkelingslanden; is van oordeel dat EU-delegaties in ontwikkelingslanden met name:
- de mogelijke plaatselijke gevolgen van EU-beleid en -initiatieven moeten analyseren en daarbij in kaart moeten brengen welke mensen en belangen erdoor worden getroffen, raadplegingen met meerdere belanghebbenden moeten houden in partnerlanden, waaronder met onderzoeksinstituten, maatschappelijke organisaties, lokale en regionale gemeenschappen en inwoners, inheemse volkeren en de particuliere sector, en rekening moeten houden met de informatie en standpunten die zij naar voren brengen;
  - PCD systematisch moeten opnemen in de onderwerpen die besproken worden in beleidsdialogen met lokale, regionale en overheidsinstanties in ontwikkelingslanden en een breed scala aan niet-statelijke actoren, alsmede in multilaterale organisaties; de regeringen van partnerlanden ertoe moeten aansporen te streven naar samenhang in hun eigen beleid en optreden om de doeltreffendheid van de ontwikkelingshulp en andere activiteiten van de EU te maximaliseren; optimale werkmethode moeten uitwisselen met de EU en partnerlanden met het oog op het belang van internationale samenwerking en gemeenschappelijke doelstellingen en maatregelen voor de uitvoering van PCD;
  - regelmatig de gevolgen van EU-beleid voor ontwikkelingslanden evenals de vooruitgang met betrekking tot dat beleid moeten monitoren en moeten bijdragen aan gedetailleerde, transparante en regelmatige verslaglegging over PCD, onder meer door middel van een hoofdstuk in het jaarlijks activiteitenverslag van de EDEO over PCD, waarin de rol en de verantwoordingsplicht van de EDEO worden geanalyseerd;
  - de communicatie in derde landen en binnen de EU over PCD van de EU en de uitvoering en resultaten ervan moeten versterken om de zichtbaarheid van en de steun voor de EU in partnerlanden te helpen verbeteren;
10. erkent de belangrijke rol van het Parlement en de Raad als medewetgevers en verzoekt beide instellingen de gevolgen van hun amendementen op de wetgevingsvoorstellen van de Commissie zorgvuldig te beoordelen; merkt op dat kwalitatief betere aanvankelijke effectbeoordelingen van de Commissie dit werk zou vergemakkelijken;
11. herinnert aan de toezeggingen op het gebied van PCD die in de Europese consensus over ontwikkeling door de lidstaten zijn bekrachtigd, en benadrukt dat deze toezeggingen ook in het nationale beleid van de lidstaten moeten terugkomen; verzoekt de Raad en de lidstaten daarom:
- PCD regelmatig op te nemen in de agenda van de Groep ontwikkelingssamenwerking en internationale partnerschappen (Codev-PI) en de Groep Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling; verdere samenwerking tussen

deze werkgroepen te stimuleren om de uitvoering van PCD nauwlettend te monitoren;

- de samenwerking tussen de Groep Codev-PI, de Groep Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling en andere voorbereidende instanties te versterken om ervoor te zorgen dat PCD wordt toegepast in het standpunt van de Raad ten aanzien van relevante wetgevingsinitiatieven;
- in hun nationale overheidsdiensten passende deskundigheid en middelen ter beschikking te stellen en coördinatiemechanismen op te zetten met het oog op de doeltreffende uitvoering van PCD en een doeltreffende verslaglegging daarover; te onderstrepen dat de nationale parlementen een belangrijke rol kunnen spelen bij de bevordering van PCD;
- betere coördinatie tot stand te brengen tussen en onder de lidstaten en de nationale ministeries die zich bezighouden met PCD, regelmatig collegiale toetsingen te houden en uitvoering te geven aan aanbevelingen uit eerdere verslagen en evaluaties inzake PCD;
- ieder jaar in samenwerking met de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de EDEO in de Raad Buitenlandse Zaken (Ontwikkeling) een debat op ministerieel niveau te houden over PCD en dit vooraf te laten gaan door verslaglegging over de uitvoering van PCD;
- voor elk van de door het Parlement gevraagde jaarlijkse verantwoordingsverslagen van de Commissie conclusies van de Raad vast te stellen;
- ervoor te zorgen dat aan het begin van elk voorzitterschap van de Raad PCD-kwesties in bestaand en gepland beleid onder de aandacht worden gebracht, problemen worden opgespoord en naar oplossingen wordt gezocht;
- deel te nemen aan zinvolle en regelmatige gedachtewisselingen over PCD tussen de Raad, het Parlement en de Commissie, en daarbij gebruik te maken van bestaande formules, en waar nodig specifieke vergaderingen toe te voegen;

12. geeft aan zich in te zullen zetten om zijn eigen werkzaamheden op het gebied van PCD te bevorderen, en:

- verzoekt de commissie DEVE de rol van haar vaste rapporteur voor PCD te verduidelijken en geeft aan voornemens te zijn de samenwerking tussen zijn commissies op het gebied van PCD te verbeteren;
- pleit voor de totstandbrenging van een netwerk voor de mainstreaming van PCD, waarin leden van commissies die aan wetgeving werken en leden van andere commissies en delegaties voor de betrekkingen met ontwikkelingslanden die fungeren als contactpunten samenkomen; beveelt aan dat PCD wordt opgenomen in de agenda van alle externe parlementaire werkbezoeken en ad-hocdelegaties in ontwikkelingslanden en verzoekt alle commissies in hun wetgevings- en andere werkzaamheden consequent PCD toe te passen;

- draagt de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement (EPRS) op regelmatig na te gaan of het werkprogramma van de Commissie problemen oplevert op het gebied van PCD en daarbij systematisch te analyseren hoe in effectbeoordelingen en voorstellen van de Commissie ter zake met PCD wordt omgegaan, en de commissie DEVE en andere betrokken commissies onverwijld in kennis te stellen van belangrijke tekortkomingen of weglatingen; verzoekt de EPRS alle commissies te ondersteunen bij de toepassing van PCD in hun verslagen;
- vraagt dat in besluitvormingsprocessen op strategisch en begrotingsgebied meer aandacht wordt besteed aan PCD; stelt voor sectorale commissarissen te betrekken bij de jaarlijkse gestructureerde dialoog en de geopolitieke dialoog over de tenuitvoerlegging van het instrument “Europa in de wereld”;
- geeft aan zijn eigen bewustzijn en deskundigheid op het gebied van PCD te willen bevorderen door op politiek niveau te voorzien in voorlichting en informatie over PCD voor nieuwe en zittende EP-leden, en op administratief niveau met name onder het personeel van organen die betrokken zijn bij wetgevingswerkzaamheden;

◦

◦ ◦

13. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Europese Dienst voor extern optreden, en de regeringen en de parlementen van de lidstaten.

TOELICHTING

Beleidscoherentie voor ontwikkeling (Policy Coherence for Development – PCD) is al tientallen jaren een belangrijk onderdeel van het ontwikkelingsbeleid van de Unie. PCD werd in 1992 bij het Verdrag van Maastricht opgenomen in de fundamentele EU-wetgeving en werd in 2009 verder versterkt in het Verdrag van Lissabon. In het huidige artikel 208 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is bepaald dat “[d]e Unie (...) bij de uitvoering van beleid dat gevolgen kan hebben voor de ontwikkelingslanden rekening [houdt] met de doelstellingen van de ontwikkelingssamenwerking”.

In 2009 besloot de EU, met de vaststelling van het eerste (en tot dusver het enige) EU-werkprogramma inzake PCD voor 2010-2013, haar werkzaamheden op het gebied van PCD te richten op een beperkt aantal prioritaire kwesties/beleidssterreinen waarvan de gevolgen voor ontwikkelingslanden het relevantst leken, namelijk handel en financiën, klimaatverandering, mondiale voedselzekerheid, migratie, en synergieën tussen veiligheid en ontwikkeling.

Tussen 2007 en 2015 publiceerde de Commissie een tweemaaligs EU-verslag over PCD, dat gedetailleerde omschrijvingen bevatte van de acties van de Commissie en de lidstaten in verband met de uitvoering van PCD ter ondersteuning van het ontwikkelingsbeleid van de EU en het destijds toepasselijke internationale ontwikkelingskader, de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (Millennium Development Goals – MDG’s). Het Parlement reageerde op deze tweemaaligse verslagen met zijn eigen resoluties over het desbetreffende onderwerp, opgesteld door de Commissie ontwikkelingssamenwerking (DEVE), en in het bijzonder door de vaste rapporteur van het Parlement voor beleidscoherentie voor ontwikkeling, een functie die in juli 2010 werd ingesteld¹.

De veranderingen in de mondiale ontwikkelingsagenda na 2015, en met name de overstap van MDG’s naar duurzameontwikkelingsdoelstellingen (Sustainable Development Goals – SDG’s), die universeel toepasbaar waren, en de Agenda 2030, brachten tevens diverse veranderingen met zich mee voor de aanpak van PCD door de EU. In het EU-verslag 2019 over beleidscoherentie voor ontwikkeling, dat werd voorafgegaan door een externe evaluatie van de beleidscoherentie voor ontwikkeling van de EU (2009-2016), werd een aantal van de belangrijkste wijzigingen uitgestippeld: i) PCD zou worden opgenomen in de algemene werkzaamheden van de Commissie op het gebied van de verwezenlijking van de SDG’s en de Agenda 2030; ii) de focus van PCD zou worden verruimd en zou voortaan meer dan de oorspronkelijke vijf prioritaire gebieden omvatten, ten gunste van een alomvattende, sectoroverschrijdende aanpak met prioritaire gebieden die op basis van het werkprogramma van de Commissie door de diensten van de Commissie worden vastgesteld; iii) verslaglegging over PCD zou worden ondergebracht in de algemene verslaglegging door de EU over de SDG’s, en met name in het vierjaarlijkse gezamenlijke EU-verslag over de verwezenlijking

---

¹ Zie: resolutie van het Europees Parlement van 18 mei 2010 over de samenhang van het EU-ontwikkelingsbeleid en het concept “officiële ontwikkelingshulp plus” (2009/2218(INI)); resolutie van het Europees Parlement van 25 oktober 2012 over het verslag 2011 van de EU over de coherentie van het ontwikkelingsbeleid (2012/2063(INI)); resolutie van het Europees Parlement van 13 maart 2014 over het EU-rapport 2013 over beleidscoherentie voor ontwikkeling (2013/2058(INI)); en resolutie van het Europees Parlement van 7 juni 2016 over het EU-verslag 2015 over beleidscoherentie voor ontwikkeling (2015/2317(INI)).

van de SDG's, dat voor het eerst werd gepubliceerd in 2019 en opnieuw zal verschijnen in 2023.

De vaststelling van de Agenda 2030 heeft ook geleid tot de invoering van het concept van beleidscoherentie voor duurzame ontwikkeling (Policy Coherence for Sustainable Development – PCSD) in het mondiale ontwikkelingskader. PCSD kan worden gedefinieerd als een aanpak voor de integratie van de dimensies van duurzame ontwikkeling in de nationale en internationale beleidsvorming. PCSD kan verschillende elementen omvatten, waaronder het bevorderen van synergieën, het maximaliseren van de voordelen van economisch, sociaal en milieubeleid, het in evenwicht brengen van binnenlandse beleidsdoelstellingen en internationaal erkende doelstellingen op het gebied van duurzame ontwikkeling, en het aanpakken van de grensoverschrijdende langetermijnevolgen van beleid, onder meer van beleid dat gevolgen kan hebben voor ontwikkelingslanden². Hoewel de twee concepten op elkaar lijken, zijn er toch belangrijke verschillen tussen PCD en PCSD. Zo is PCD een wettelijke verplichting uit hoofde van het VEU en heeft het een beperktere focus, namelijk het analyseren van de gevolgen van EU-beleid voor ontwikkelingslanden. In de Europese consensus en in het EU-verslag 2019 over PCD wordt het verband tussen de twee concepten toegelicht en wordt opgemerkt dat PCD een belangrijke bijdrage van de EU is aan de SDG's, alsook aan de bredere doelstelling van PCSD.

Het nieuwe verslag van het Parlement over PCD wordt opgesteld tegen deze beleidsachtergrond en in de geopolitieke context die wordt gekenmerkt door het herstel van Covid-19, de gevolgen van de invasie van Oekraïne door Rusland en de klimaatverandering, die tot de huidige wereldwijde voedselzekerheids- en veiligheids crisis hebben geleid. Er zou kunnen worden gesteld dat de politieke zichtbaarheid van PCD, ondanks het belang en de juridische status ervan, in de afgelopen jaren duidelijk is verminderd. Sinds 2019 is geen enkel document of verslag over dit onderwerp verschenen. Ook de meest recente conclusies van de Raad over het desbetreffende onderwerp dateren van 2019. De meest recente resolutie van het Parlement dateert zelfs van 2016.

De voornaamste doelstelling van dit verslag bestaat er daarom in een nieuwe politieke impuls te geven aan het concept van PCD, om ervoor te zorgen dat de EU en de lidstaten hun verplichtingen uit hoofde van het VEU nakomen. Deze hernieuwde zichtbaarheid en nadruk op PCD is nodig om de consequente en systematische uitvoering van PCD te waarborgen en ervoor te zorgen dat de EU met behulp van PCD een unieke bijdrage kan leveren aan de verwezenlijking van de SDG's.

Voorts beoogt het nieuwe verslag, in tegenstelling tot eerdere verslagen, waarin het Parlement boodschappen over concrete beleidsterreinen opnam (vaak op basis van het EU-verslag over PCD), te voorzien in horizontale en institutionele boodschappen over de politieke, institutionele en praktische verbeteringen die in de EU nodig zijn om PCD in de nieuwe context te verbeteren en de uitvoering ervan te waarborgen. Dit verslag bevat daarom geen concrete boodschappen over het belang van de eerbiediging van PCD op verschillende beleidsterreinen; deze boodschappen moeten deel blijven uitmaken van de werkzaamheden van de commissie DEVE, en van het Parlement in het algemeen, met betrekking tot verschillende wetgevings- en beleidsinitiatieven.

---

² Aanbeveling van Raad van de OESO betreffende rechtsinstrumenten van de OESO – beleidscoherentie voor ontwikkeling.

Ten slotte bevat het verslag, deels voortbouwend op bovengenoemde punten, concrete en hier en daar gedetailleerde aanbevelingen aan de EU en de lidstaten, alsmede aan de instellingen (de Commissie, de Raad en het Parlement) over de veranderingen en verbeteringen die nodig zijn om een doeltreffendere uitvoering van PCD mogelijk te maken. Het verslag bevat daarom ook concrete aanbevelingen aan het Parlement zelf om een proces op gang te brengen ter versterking van het bewustzijn, de deskundigheid en de coördinatiemechanismen van het Parlement en PCD een centrale plaats te geven in de werkzaamheden van de EU op het gebied van duurzame ontwikkeling, zowel binnen de EU als ten aanzien van ontwikkelingslanden.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	25.1.2023
Uitslag eindstemming	+: 19 -: 1 0: 4
Bij de eindstemming aanwezige leden	Barry Andrews, Eric Andrieu, Hildegard Bentele, Stéphane Bijoux, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Beata Kempa, Karsten Lucke, Janina Ochojska, Michèle Rivasi, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Bernhard Zimniok
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Ilan De Basso, Malte Gällée, Marlene Mortler, María Soraya Rodríguez Ramos, Carlos Zorrinho
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 209, lid 7)	Claude Gruffat, Miriam Lexmann, Aušra Maldeikienė, Carles Puigdemont i Casamajó

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

19	+
ECR	Beata Kempa
NI	Carles Puigdemont i Casamajó
PPE	Hildegard Bentele, Miriam Lexmann, Aušra Maldeikienė, Marlene Mortler, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Stéphane Bijoux, Catherine Chabaud, María Soraya Rodríguez Ramos
S&D	Eric Andrieu, Udo Bullmann, Ilan De Basso, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo

1	-
ID	Bernhard Zimniok

4	0
ID	Dominique Bilde
Verts/ALE	Malte Gallée, Claude Gruffat, Michèle Rivasi

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding